

UN ESEMPLAR
PENTRU CAPITALĂ. . . . 50 BANI

Acastă fôia ese uă dată pe săptămână :

DUMINECA

Abonamentele se încep numai cu Nr. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se fac în Pasagiul Român Nr. 9 și 11, prin districte pe la corespondenți seū prin postă, trâmîțînd prețulu.

Abonamentele neplătite și scrisorile nefran-cate se vor refusa.

UN ESEMPLAR
PENTRU DISTRICTE. . . . 55 BANI.

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe an pentru capitală	lei noū 24.
Pe jumătate an	» » 12.
Pentru districte pe an	» » 27.
Pe șese luni	» » 11.
Pentru străinătate pe an	» » 30.
Reclame și inserțiuni linia	» » 2.
Anunțuri, linia	Bani. 30.

Pentru abonamente, reclame și inserțiuni se va adresa la D. T. I. STOENESCU.

SUMARIU :

1. A doua se isore a diplomatulu din Fefeleeu, poezie de CRUCERU CIOCAN OT FEFELEIU.
2. Săptemăna brânzei, de CESARINUS.
3. Odă la mormentu Hurmazache, de D. PETRINO, fraților după *Telegraful*.
4. Nedomeriri, scrisore de IORGU RADU.
5. Cum stăm, poezie de BAVIN.
6. Comuna, de T. MATUREANU.
7. Sonet improvisat, de PENCE-NEZ.
8. De tôte, de GHIMPEANU.
9. Primul Institut vaccinal în Bucuresci prin asociațiune, de d. dr. C. D. SEVEREANU.
10. Bibliografie, Vocea Covurluiulu, Revista literară, și științifică apare ađi.

A DOUA SCRISOARE

A DIPLOMATULU DIN FEFELEIU

O! vrednic stălp al cetei, cu fața palmuită,
Si neinvins în luptă! Ființă mucalită
Si vrednică de milă! o! mare om de stat
Isteț ca curca bătă,—din nou ai triumfat!
Halal se'ți fie ție! Acum, ori-ce s'ar dice,
Or-cum ar vrea multimea tēmpită, și novice
In TREGHI DI RĂFUIALA, să facă gălăgie,
Să strige în potrivă'ți cu sgomot și urgie,
Nu pôte, căci totul în lume s'a sronitū
Că nu esistă într'ēnsa un om mai pricopsit!
Așa! ești cel mai falnic! Nicī bivolu nu are
Mai grósă epidermă și fără fund răbdare!
Ești diplomat năprasnic, și orator nu glumă!
Inghiți nemestecate nu numai la bastone
Dér încă și 'mprumuturi de sute milioane.
Așa, așa, cucóne! e de prisos a spune,
Că ești în lumea d'astăđi o comică minune;
E de prisos a face cuvinte de paradă
Când știu cum să ții ghiara infiptă tot în pradă.
D'aceia, sub-semnatulu, cu stimă și onóre
Prefer să'ți spuii îndată aceia, prin scrisore,
Totu scopulu pentru care condeiuți amū luatū,
Eū, devotată slugă, d'a pururea plecatū.
Am auditū de-ună-đi că o interpelare
Ti-a adresat zvēnturā, cu svon și ifos mare,
Că elū a đisū : — «Cinstită de blegi adunăturā,
«Te rogū să'mi dai ertare de n'oi avea în gurā
«Destul... destulā forță curat să dovedescū
«Că m'am isbitū cu capu de tatālū cel cerescū!
«Eū, domnilor, în ceruri sburat'am fără veste
«S'acolo... și acolo... să fiū al naibi!... este
«Vestitū că stălpul nostru primit'a un BOSTON!
«Acēsta amū aflat'o fiindū cu unū balonū!»
Iar damnēta encóne, d'odatā l'ai turtitū
Đicēndū : «Aiesta minti! aiesta o mințitū!»

S'atunci, șai-đeci de glasuri, ș'un sodom de labe
S'aū ridicatū în aerū! Și inimile slabe
Aū începutū să plāngā : «Hi! hi! la OT! la OT!»
Iar Bizadea Ciupicā, SUBLIMUL patriotū,
Căđēndu'ți în genuche a đisū : «Îți cerū ertare!
Sunt robul dumitale! aibi milā și 'ndurare!»
Pe cānd Baron-Vasile, FILOSOFULU! Tuță
Îi sārutase māna đicēndū : «Suntū gāgāntū!»

Amū auditū aceștea. Adevēratū să fie?
D'o fi, apoi de sigurū, ai mare ghibăcie :
Ești naiba golū cucóne. Cu mintē'ți năsdrāvanā,
I-ai prāpăditū, ba încă le-ai rosū și din pomanā,
De și ei spunū în tainā că pusū ești sub picioři,
Că stāpānirea este d'aenmū moșia lorū!

Dēru... cumū va fi să fie! Isbāndā saū bastóne;
Ți-or da orū nu 'mprumuturi de miī de milióne,
Ați da de malū cu toții, dēru toți pēnā la unulū,
S'o duce la SPATIREN, o bubui cu tunulū,
În fine, ori ce-oți face, saū ori ce vi s'o face,
Puținū imi pasā mie! Destulū însă că'mi place
FESTĒUA iscusitā cu care pe vrāșmași
I-ai rāfuitū. Sārăciū!... suntū nisce nevoiași!
Adio! plecāciune! căci ađi se lasā secū!
Cāndū voi veni, cucóne, să nu mai fiī zevzecū!

CRUCERUL CIOCAN OT FEFELEIU.

SEPTĒMĀNA BRĀNZEI

Sentinellā credincioșā a *marelor* principie
ale *marelu partitū* liberalū-conservator-vo-
tator-bātator, *Ghumpelu* făcu septemāna tre-
cutā unū apelū căldurosū către cinstita și
de bunū neamū oblăduire a'și mai amīna
gustul de regatū (cu saū fără apă rece, pu-
cīnū importa) spre a organiza uā subitā ex-
pedițiune electoralā pe malurile Senei, unde
comunarđii se încērcā a sguduī din temelii
edificiul sociale.

Propunerea nōstrā era cu atātū mai
facilā cu cātū, comunarđii nōștri abținēn-
du-se de la allegeri, falangele bārbațilorū li-
berali-conservatori-votatori-bātatori, cu micī
exceptiuni de ceva snopeli prin mahalale și
de ciordeli ca pe la Pasērea, staū în ne-
acțiune. Eramū decī în dreptū a spera că,

din ori-ce punct de vedere plecānd, ea nu va
fi refusatā ori măcar aminatā. Din nefericire
însē conu Mascarache fiind *ochiuparisitū*, se
đice, cu noul *mascaralicū* Ca-Stratū numitū
Situațiunea financiarā ce tinde a'lū constata
pentru a nouē-đeci-și-noua órā, de mare
maestru în *adevēruri*; și eșelenția-sa feld-
mareșalul Bum-Bum, atrasū de noua desco-
perire a prafulu de pușcă tramisū de pe
saltea la inimi, după systemul argintulu
viū la dragoste; érá *nobilū*: baronul din *de-
pendențele* Campineanulu și Manolița-Mi-
hăița-Porumbița-Stoenița din *rezervele* Bā-
leanulu, dānd tōtā atențiunea asupra unei
composițiuni anti-extractum-gendarmum,
aū lāsātū cu toții să trecā neobservate jus-
tele nōstre observațiuni, și ast-felū alege-
rile efectuāndu-se pe malurile Senei, pala-
vramentele franceșe fura inundate numai de
comunarđi, socialisti, petrolori, destructori
ca Victor Hugo, Gambetta, Thiers... et comp.

Ne vorū întreba unū pôte, ce-avem noi
cu cele petrecute pe malurile Senei? și, cu
historia în mână, vomū respunde scurtū :
ne tememū, cinstiți și de bunū neamū boeri,
de molimā, și libertaoa, fiind molima ce se
întinde în proporțiuni mai geometrice, re-
sultā între malurile Senei și între malurile
Dunării, unū pasū, unū pīrleazū de sārītū.

Aduceți-vē aminte, cinstiți boeri, de 48,
de 64, de 66, și respundeți-ne Frumosū
arū fi, logicū arū fi, igienicū mai cu sé-
mā arū fi, a ne vedea căđuți éráși pe mână
bonjuriștilorū ca la 48, ori pe mână mân-
cātorilorū de moși ca la 64, ori în ghia-
rele constituționaliștilorū ca la 66? frumos
arū fi, logicū arū fi, igienicū mai cu sé-
mā arū fi pentru stomachurile nōstre a ne ve-
dea inundați cu petrolori, cu comunarđi,

cu socialiști cu sanculoți, ca Ion Ghika, Kogălniceanu, Brătienii, Roșeții, Epurenii, Goleșcii, et tutti quanti ?

Deja organul principale al demagogiei, deja *Românul* a început se face cu măsura Kogălniceanului : «Pământurile cedate țărănilor de tine dupe legea rurală, se vîndu cu toba pentru câte 5 — 6 lei datorii către Stat,» strigă *Românul* parodiind cum e mai rău cea mai *salutariă* măsură luată de cinstita oblaudire : aceea de a întorče pe mojici la cheremul nostru, *aux bons vieux temps*, cum dice francesul, aceea d'a fi boerul boer și mojicul mojic.

Ce e dreptu, aprobăm *complecta armoniă* din cabinetu, cum de exemplu patenta de ψεδος φιλοψευδοος εν αμαρτημασι γενεμα data conului Mascarache prin Situațiunea financiară Ca-Strata căci ia denotă că diplomatu e boerul ce ne oblaudesce de cinci ani ; ne surride proiectul împrumutului *ministrului economielor* de 30 milioane ca satisfacțiune a stomachului nostru oficiosu ; înțelegemă jocul d'a soldații cu proclamațiunea regatului cu apă ree cu care se captivază capetele gugumane cât de sus puse ; ce e dreptu, dicemă, -constatăm și aprobăm multe și varie măsuri *intellepte* a le cinstitei oblaudiri, dera acesta nu este de ajunsu : trebuesc măsuri radicali, căci *radicalu* au începutu a se mișca și, se scie, că radicalu e vorbă latină, că ea derivă de leradix (rădichia) și, vorbă lămurită, ne-e frică se nu ne mai frece rădichia, acum mai alleșu când chiar ai noștrii, Paraschiveșcii, *sulevedă*, pe grațioase spinări ministeriali, *Questiunea Orientului*.

Dixi!

Cesarinus.

ODA

LA MORMINTULU FRĂȚILORU

CONSTANTIN SI ALE SANDRU HURMUZAKI

DED CATA

Mătușei mele Elisa Sturdza, născută Hurmuzaki

Dulcești! o nume dulce! de ce l'a ta rostire
Tresare a mea liră cu-aventu de nemurire?
De ce se bate pieptu-mi și lasă se simțesc
Că ori-ce faptă bună eu ție-ți datoresc?
De ce 'mi îmbărbătează simțire și putere
Unu suveniru ce-mi vine la dulcea ta vedere?
De ce din munți, din codri, din inimă românești,
Raspunde-un echo vecinicu la numele Dulcești?

De ce în nopti de vară, cându cerulu e seninu
Cându florile sub rouă de dragoste suspinu,
O rugăciune săntă isvorulu cându șoptește
Și peste-o cruce albă cându luna se oprește,
De ce, de ce atuncia pe sacrele-ți morminte
Vedū umbrele mărețe lui Stefan, lui Mihaiu,
Cum vinu ca să-ți dea mâna, ș' unite mai ferebinte,
Cu-o bine cuvântare se'ntoreu la săntul plaiu
O falnică lumină pe urma lorū dărești,
Ce, când de cer s'atinge, pe cer scrie : Dulcești;
Și josu o țără 'ntreagă cu glasū de nemurire
Raspunde-atunci : Unire!

Unire, d'eu Unire! căci acestu mândru locu (*)
Vedū antăia luptă a lui Stefan celū Mare,
Cândū bravi Munteniei, Moldovei dândū noroc
Puneau antăia piatră la antăia temelă,
Spre-a face-o Româniă,

Unită prin simțire și prin unire tare.
Și după patru veacuri, Dulcești, din sinulu t'eu
Unu glas, unu glas puternic a dis : «Unire fiă».
Și, raspundend din ceruri unu mare Dumneșeu,
Făcu o Româniă.

Trecut'au ani de-atuncea; din cer cădutu stele;
Și d'ilele se schimbă, când bune și când rele;
D'eu d'ioa de unire, totu anul a'ntăritu;
Cu densa suvenirulu celor ce o au grăbitu.
Și Milcovu'mi deslăgă acestu misteru frumosu,
Cu alb-ele lui spume,

(*) Nota. Dulcești este locul unde Stefanu celū mare cu ajutorul armatei munteniești a câștigatū antăia luptă contra lui Petru Aron (Treb. Laurianu. Istoria Românilor).

Ce'n cartea veciniciei cu murmur armoniosu
Inscriu unu mare nume

Îl știu, îl știu, prea bine, și țera 'ntregă 'l știă;
Căci epitafu-i este : Unita Româniă.

Erū vântulu care tainicu de peste Molna vine
Ș'aduce pentru mine
O lacrimă-omenescă într'unu cersescu surisū
Din cuibulu meu din care durerea m'a proscrisū;
Elū care-atinge 'n trecătū cu-aripele-ī nebune
Copilulu ce se naște și mōștele străbune
Elū care-adună 'n cale suspinuri seculare,
P'vestea bătrănescă,
Și doina ciobănescă

Și fapte mari ce vremea le face legendare;
Elū care mi de glasuri în unule le topește,
Același nume astădi și elū mie-'mi șoptește,
Și Putna îl repetă și Țețina 'n jălire,
Și falnica Sucēvā vadanā de-alū său mire.....

Și biată Bucovină

A cării frunte mândră unu jugū s'reinū inclină,
Și peste care vremea cu brațu-ī nemilosū
A'ntinsū, ca vālū de mōrte, unu secolū durerosū,
Ea uită-a sa durere cându numele rostește,
Cândū spune veciniciei: «Aveamū un fiū iubitū,
«Unū redāmū în durere, un brațū neobositū,
«O rață ce'mi-a fostū
«Sperarea re'nvierēi, și care 'mi măi lucește
«Din bolta ce 'neunună cersescu-ī adēpostū».

Earū inima'mi raspunde. «Din sufletū ī-amū sorbitū
«Până ș'alū lirei mele suspinū nemărginitū»

Dulcești acumū în tine ei dormū în înfrățire,
Și peste ei vegheză a patriei mărire,
Și monumentulu falnicū, spre nemurirea lorū
Este-unū întregū poporū!

Ei dormū de-acumū 'naintē sub recele-ī pământū
Mormētū lângă mormētū;
Unū frate lângă altulū așa cumū au trăitū;
D'eu n'au pututū să mōră; căci mōrtea este mică
Pe lângă-o faptă mare ce suflete ridică,
Schimbându-le'n luceferi pe cerulū nesfărșitū.

Și nu-ī ah! nu-ī colibă în țara româneșca,
Privirea Omenescă
Din ea să n' se 'nalțe, cu alū credinței sborū,
La bolta de-unde vine speranța 'n viitorū!

Aeolo se vedū falnicū, luceferi între stele,
Ce ne ferescū de rele,
Trecuți la nemurirea din sinulū României,
Duoifrați ce portū pe frunte corōna veciniciei.

Și eū de pe-astă piatră, ce-o mână iubitōre
Cu flori a'neconjuratū,
Eū vinū să 'nalțū gândirea-mi la bolta lucitōre,
Cu-o lacrimă pe lyră și cu genunchiū plecatū.
Iași, Decembre, 1875. D. Petrino.

NEDOMIRIRE

Reproducend după gazetele seriose, următōrea *nedomirire* a venerabilulu cetățian Iorgu Radu, amū dorū din sufletū ca cei «iscusiți», să se grăbescă a «lămuri cele neînțelese»; amū dori asemenea ca «Potcovarulū», care prin puterea foculu, a ciocanulu și a brațelorū sele mōie și utilizēzā pēne și fierulū, se dea puternicū cu ciocanulū; să nu'și uite meseria sa. Cândū lucrurile vorū fi astū-felū lămurite, «nedomirirea» nu va esista în sufletele generose cărora nu li se pōte imputa altū decâtū dorința de a vedea binele tronandū în tōtā splendorēa lui.

Ecă nedomirirea :

Domnule Redactore,

«Amū măi spus'o și v'o măi spunū că nu suntū din cei *iscusiți*; d'eu nici așa de gogomanū în cătū să cred ca nouă arū face cătū unū gologanū.

«De la o vreme încōce, chiarū «Cređulū» cândū ilū citescū, încă la unele cuvinte mē oprescū, ca să nu mē rătăcescū.

«Deca omenii ca mine nu arū fi așa de lesne cređători, Potcovarulū, n'arū avē decâtū a da o-datā cu ciocanulū, și totulū s'a făcutū.

«D'eu ce folosū : aicea stă rēulū ! Tocmāi aceia carī ar trebui se fie consecenți în principiurile lorū, pe mulți, pe fōrte mulți dintre noi, ne conducū ca pe niște vite, ca pe oi.

«Eatā de unde vine că de cāte ori citescū și voiū măi citi or ce este scrisū, se nu le iaū ad-literam, în afacerile lumei, după sfānta scripturā : «Crede și nu

cerceta»; după unii : «V'ar sece și veī putē»; după alții : «Lăsați-vē pe noi și veī vedē!»

«Și ce vedemū din tōte acestea, domnule Redactore, de cătū stihurile marelui patriotū Costachi Conachi in-deplinitū

«Elū cānta o-diniōrā :

«Frunđă verde sălcioră,
«Tōtā lumea este-o scōlă
«Unde om pe om se 'nșelă ! !..

«Și așa măi departe.

«Cređū că mē veī fi înțelesū, domnulū meu, ce voi se dicū : că astā-đi, măi multū de cătū în trecutū, trebue ca cele neînțelese să se lămurescă de cei măi pri-cepuți. Eatā, domnulū meu, in ce stā nedomirirea mea. Prin urmare, cutez a vē ruga să o inșerați în stimabilulū vostru điarū spre cunoscința omenilorū de bine; —nedomirire pe care m'am încercatū la vīrsta mea a le-o schifa prin următōrele strofe :

«Cândū orizontulū e limpede, seninū,
«Cuvine-se ca Romānulū să totū bee la veninū?...
«Cândū Romānulū se vārcolește, să rāsucește
«Ca să ajungā la mumā-sa ce-o doreșce,
«Iarū elū șleahulū părășește,
«Cuvine-se a fi cređutū?

«Cândū în Augustū una'ī place

«Și 'n Ghenarū alta preface,

«Cāte și măi multe povestește :

«Chiar cu sfāntulū așteptā te amăgește,
«Cuvine-se a fi cređutū?

(cinel! cinel!)

De la una pinā la alta :

«O să vedemū multā veselie,
Mare bucurie
Pe la Isprāvnicie!

Frăție și unire.

Iorgu Radu.

Délulū-Mare, 1876, Ghenar 31.

CUM STĂM!...

Cetățeni celebri așteptamū să vie
Aici la putere și cu omenie,
Tōtā cărpitura ministerială
Are sē decada plină de sfială!
Repede schimbare, speramū sē se facā
Gonindū pe despoți care vorū sē zacā,
Inima romānā dusā 'n amortire,

Suspinandū amarnicū plină de 'njosire!
Totū ce'ī far' de lege se va secera,
Rēulū și neghina nu se vorū afla.
Aurulū, țerōrea care o respectā
Tōtā ciocoimea putredā infectā,

Curandū o să piarā după-acestū pământū
Are să urmede drumulū spre mormētū,
Rēulū, desfrānarea 'sū la extremitate,
Pudōrea, virtutea, nu suntū respectate!

Legea care catā să insufletescā
Acēstā moșie đisā strămoșescā,
Hidōsā se pare că a devenitū
O armă pré tare pentru ipocritū!
Vederea, auđulū, simțuri delicate,
Aici nu'și au loculū, nu suntū consultate!
Réoa-administrare e la apogeu,
Inimicu-apasā jugulū sēu celū greū!

Felū de felū de iesme pré vātāmātōre,
Limbi inverșunate, fără de onōre,
Omorū cu otravā țera care'ī ține,
Rēi și far' de milā o 'ndopū cu venine!
Ei nu sciū sārmanii că la timpulū datū
Singuri au să plāngā de ce s'a 'ntāmplatū!
Cândū c'o simplā voce, in țera Romānā
Uniți noi vomū dice : pieri fiarā păgānā,

Binele se vede că vine din cerū
Aici se revarsā ca printr'unū misterū,
Libertatea nōstrā iat'o că apare,
Aurora mândrā ne dā 'ncuragiare;
Cāți sunteți acuma tari, in ministere,
Intrați in abisuri far' de māngāere,
Ați luatū *servilismulū* și cu *lașitatea*

Nemernici, cu arme se nfruntau dreptatea,
Unelte ce cata sa le departați,

Romanescul sange daca 'l mai pastrati!
Ortaoa din care faceti astazi parte
Semnul infamiei porta pe-ali ei spate;
Este semnul urei, ce ve va 'ngrodi
Totmai candu Romanii bravi se voru uni...
Bavin.

COMUNA

Nu vomu vorbi de comuna petrolista si incendiara din Paris, nici ne vom incerca a face definitiunea comunei propriu disu, din contra vom vorbi de comuna nostra din Bucuresti, de marele nostru consiliu comunal din preuna cu micul seu generalu peste carutele de gunoiu si de caini.

Iaca na, ne voru dice lectorii nostri, nu mai are Ghimpele, alte materii hazlii, si se ocupa de murdariile comunale, care sunt atatu de seriose, parca nu sunt destule diare mucalite a caror misiune este a se ocupa d'asemenea lucruri, si totmai elu Ghimpele, sa vie a le lua acesta sarcina ce si-au impusu?

Da, iubiti lectori, totmai Ghimpele se va ocupa de comuna, de ore-ce cele-l-alte diare nu se mai ocupa de cat de inalta politica si numai politica, ocupandu-se a face laude derepanarii teatrului disu reparatu, de a reproduce dupe diarele streine felu de felu de nimicuri forte interesante pentru capitala si chiar tera intraga: de exemplu cumu a responsu unu copilu candu a fostu intreatu de cate cadouri a capetat, si ca acele cadouri le are de la toti tati sei, si alte lucruri totu asa de importante ca acestea. Ele, adica diarele, nu vedu nici unu interesu in frumoasa stare in care au ajunsu capitala sub administrarea interesatului nostru consiliu comunalu. Si are dreptate, ce interesu ar avea orasulu, candu suntu mai jumetate lampile stinse, antreprenorii iluminarii pusu la o minima amenda si aceea redusu mai tot-d'a-una cu multa liberalitate de consiliu la jumetate, dupa cumu s'a vedut in procesele-verbale ale comunei?

Ce interesu pote sa aiba diarele politice de murdaria ne mai pomenita a stradelor, ca se se ocupa a cere curatirea lor din atatea milioane ce a ferecatu acestu consiliu?

Ce interesu pote avea de deplorabila stare a pavagelor? N'a facutu ore acestu consiliu destule lucrari colosale, si care bate la ochi, numai de nu le-ar strica ochii, de exemplu: tãerea ghefei de pe unele strade, si gramadirea ei pe trotuare, ca astu-felu sa nu poti trece nici pe strada din cauza noroiului si a birjelor care gonescu de parca ii ia tãtarii la gona, nici pe trotuare din cauza gramadirei de ghiața pe ele? Pe alte strade iarã nu se vedu si se vede si chiar adi baltace pe care nu le poti trece de cat cu caruta? care din trecatorii de pe strada Clementei pe langa o casa unde se vede cati-va din ministri intrand si esind, nu vede acele faimoase guri de scurgere a solidului canal de scanduri ca, la vre-o trei guri s'a surpat canalul inca din primele zile ale lunii Octombrie si care stau si adi totu in acea frumoasa stare ca si consiliul nostra comunal?! Numa dora bieții țerani cu carele cu lemne carora li se ia la bariera cate unu leu pentru cele 10—12 bucãti lemne, numai ei, dicemu, potu avea puținu interesu de repararea acelu canal, pentru ca suntu espusi a si rupe carul sau frange picioarele vitelor.

Cine are ocaziune sa treca pe podulu Mogoșoi, si nu au vedutu soliditatea pavagiului de asfaltu facutu cu un preț destul de maricel si cu multa economie, si care nu au pututu dura nici 2 luni, si s'au umplutu de gropi. Carpela peste carpela si totu nu este carpit; si cu tote astea onestii nostri comunarzi ce compun actualulu consiliu comunalu

nu vrea nici sa vadã nici sa audã, si'i da doru cu licitație pentru asfaltarea trotuarului de pe Bulevard, ca sa ispravescã mai curendu ce le-a mai ramas din milioanele imprumutate.

Terminandu cu chestiunea fericita in care se afla capitala, care a lasatu marți pe toti consilierii fosti si viitori, sa le mai aratãmu o frumusețe demna de nisce obraze ca cele ale chemațiilor de la comuna; der ce sa le mai spunem noi? fie-care se pote duce singuru si se admire, atat interesulu ce porta diarele capitalei, catu si stralucirea murdariei care pune vefu la tote mortaciunile ce stau pe strade.

Uitați-ve imprejurulu teatrului si apoi dati singuri cesarulu aurulu si draculu tamãia.

Acumu credu ca v'ati convinsu despre ce am vrut sa ve vorbimu de comuna, insã diarele inca nu sunt convinse pe deplinu.

T. Mătureșcu.

SONET IMPROVISAT

UNU I JUNE POETASTRU

Un sonet! da, poetastre, m'am hotarit in sfrisit
Sa'ti fac un sonet, si crede ca, parolu de onore,
Il fac cum iti place tie: strimb ca strimbele'ti picioare
Si rimat ca vai de lume, slut, sdrobot, hodorongit.

O, junele meu... — cum dracul sa'ti dic — junele meu Zero
(Măturește că ești bine nemerit, *se non e vero
E ben trovato*) ascultã: o istorie-am sa'ti spui
Ca sa termin cum se cade, sa pui vif sonetulu:

In Olimp e chef; toti dei de la mesã s'au sculat
Cu nectar 'n cap. Mercuriu, ce'i de Joue 'nsarcinat
La musafiri sa procure divertisment, da de veste

Cã cu-a lui lirã, poetul A-M'sky gat'a intrã este [ferim
— O nume rog! — plin de spaime, strigã-Apolon — pre-
Clarinetã spartã-a celui de pe urmã Vicleim.

Pince-Nez.

DE TOATE

Direcțiunea postelor ne-a tot asurdit cu unificarea tarifelor postale in urma Consiliului de la Berna, si acesta unificare este in folosulu nostru, adica al Romanilor!

Ce e dreptu, avem mare folosu noi Romani, de ore ce platim 10 bani pentru un diaru, si strainii platesc numai cinci! Totmai asa cum plateamu mai 'nainte de unificare pentru Austria. Așa dar folosulu ce tragemu noi remane totu in punga strainilor. Vedeți dar ca cu o minciuna boerescã trece in țera ungurescã? Numa d'ar ramãnea acolo!

D. Iacob Negruzzi, de la Convorbirile noui direcții respunse la pãcãleala d-lui Hasdeu, ce publicãmu și noi in numarul trecut. Ce e drept, responsulu se potrivește ca nuca 'n perete, sau mai bine loveștemelele cu'n bulgãre de iascã friptã 'n spate.

Ce nemeritu mai convorbescã și Convorbirile astea!

D. Directore alu postelor ruse inima tãrgulu cu responsulu seu privitoru la ștergerea scrisorilor lui Aarifi adresate D-lui I. Ghica! De ce ore nu are buna voința D. Directore sa ne spuã și nouã deca diarele nostre de care i-amu arãtat in mai multe numere, au fost sau nu depuse la posta Romãnã? De ce nu ne mai spune asemenea cine ne-a ștersu pachetulu cu 15 esemplare din Ghimpele No. 52 depusu la biuroulu centralu in dimineața zilei de 21 Decembre, adresatu corespondintulu din Caracal si care nu au mai ajunsu nici pãna adi?! Nu ș'o fi vãritu mâna și aci Luchianos?

S'a observatu in mai multe numere ale Monitorulu comunale *Pressa*, in rubrica declarațiilor de căsãtorii, ca chemații guvernulu și-a luatã ca o profesiune deputãtia, parca aru dice: zidar, avocat, potcovaru etc. etc. Astu-felu amu vedutu: D. C. Boerescu, june prin deces, deputat, cu D-sora etc. etc. D. B. Cristopulo, deputatu, cu etc. etc.

Bre, bre, bre, cãta abnegațiune de sine, lasãndu titlurile cãpãtate prin muncã pentru acelea priimate de la votorii conservatori.

Direcțiunea teatrelor, in fine raspunse, de si prea peziși la acusãrile *Telegraphului*, si recunosc ore-cum ca a fost pãcãlit cu angajarea trupei de coriști, spuiind publiculu amatoru: Vedeți tu, murgule, tu ai sa paști mugurul ala la primã-varã daca o infori. — Noi lasãmu pe murgulu sa aștepte și întrebãmu la rândulu nostru nu pe cãntãtorii direcții teatrelor, ci pe di-

rectie sa spuã publiculu cãtu a costatu cãrpitura si spoala, care e aprupe a cãdea pe capulu acelor ce se espunã sa mergã la teatru, ce este crãpãturile de pe plafon si din prejurulu lojilor, meritã ele atãta risipã de bani, sau ca direcțiunea a facutu aceste enorme cheltneli din propria sa pungã și avere! Si daca ar fi așa, de ce a ridicatu prețurile așa de multu?

Domnului redactoru alu Diarulu GHIMPELE

Stimabile Domnule Redactore,

Una din morbele celle mai grave este neapãratu variola (vãrsatul) in contra cãreã artã medicalã, (mulțumitã ingeniosei descoperiri a nemuritorulu Jener) a cãpãtatã uã acțiune necontestabilã. Vaccinarea indivizilor, ca mediu preservativu in contra variolei, este una din bine-facerile care a pututu mediculu sa introducã in Societate. — Din cauza dificultãților și cheltuielilor ce reclamã vaccinarea cu virusu luat de la viței pe de uã parte, negl gența autoritãților și a 6-menilor in privința acesta pe de alta, au facutu ca vaccinarea sa se facã de la omu la omu. — Hygiene a trebuitu sa intervina in ajutorulu omenirii, și astu-felu medicii secolulu actualu, mai in tote statele, au cerutu ca vaccinarea sa nu se mai facã de la omu la omu, fãrã a se lua mai anteu tote precauțiunile ca individulu de la care se ia vaccinu, sa se afle intr'uã perfectã stare de sãnãtate. Acesta precauțiune este in multe casuri forte dificilã de luatã, ba chiarã adesea imposibilã, din causã ca suntu multe afecțiuni forte grave, precumu: scrofula, tubercula și mai cu sãmã syphilisul care, in stare latentã, se pot transmite cu cea mai mare inlesnire la mai multe generațiuni.

In vederea acestui pericolu, unu numaru indestulu de mare de medici și de particulari s'au asociatu cu scopulu de a feri societatea de nisce afecțiuni care aducã mi de victime și pe care in mare parte le putemu atribui, cu dreptu cuvintu numai morbelor transmise prin vaccinare.

Toți asociații, cari au fondatu Institutulu Vaccinal din Capitalã și-au impusu nisce sacrificiuri forte mari, numai cu singura intențiune a face ca vaccinu luat de la viței sa se potã respãndi ca mare inlesnire in tote clasele societãții. In mare parte vaccinarea va fi aprupe gratuitã și precuiriile cu care se va vinde virusulu vaccinalu luat de la viței voru fi forte neinsemnatu in comparațiune cu sacrificiurile ce și-a inpusu Asociațiunea.

Pentru aceste considerațiuni, sub-semnatulu suntu autorisatu din partea Consiliulu de administrație a ve trimite unu esemplaru din Statutele dupã care se deconuce Institutulu Vaccinalu și a ve ruga, decã credeți de unu interesu generalu, a aduce acestea la cunoștința publiculu prin organulu domniei-vostre.

Asemenea suntu autorisatu a ve pune in vedere cã Consiliulu de Administrațiune, in ședința de la 23 corentã, a hotãritu ca vaccinu sa se vinã cu precuiriile urmãtote:

- 1°. Vaccinarea și revaccinarea la Institutu a unei persoane, 4 lei cu certificat.
- 2°. Unu tubu cu vaccinã 60 bani.
- 3°. Uã lancetã de fildeș idem 60 bani.
- 4°. Uã placã cu vaccin 70 bani.

La localulu institutulu se gãsescu medici, delegați din partea consiliulu de administrație, care se însãrcinã cu vaccinațiunile la domiciliu.

Directore, Dr. Dimitrescu-Severeanu.

VOCEA COVURLUIULUI

APARE IN GALATZ, DE 4 ANI NEINTRERUPT

Acestu diaru, ce apare in formatu mare, posedã un **Serviciu telegrafic** al seu, publicã in colonele se articole politice interne și externe; articole științifice, literare, economice, juridice etc; reviste comerciale; varietãți instructive și amuzante; cronice, etc., in foileton romanurile cele mai frumoase

Pe la finea lunii lui Februarie incepe publicarea unu nou și interesant roman:

MISTERELE INDIEI

Abonații noui vor primi, dupã cerere, tote numerile de la inceputu apartinimii noului roman.

Abonamentul: pe an, 20 fr.; pe 1/2 an, 10 fr.

Cu incepere de la 15 Febr. 1876, va apărea in Bucuresti

Revista literarã și științificã:

Directore pentru partea literarã, d. B. P. Hasdeu.
» » » științificã, d. Dr. Brãndzã.

Comitatul de redacțiune: Dr. Acollas, Dr. Chernbach, Crețianu George, Densusianu, Economu Ciru, Gusti D., Grãdișteanu P., Gelian, Kogãlniceanu M., Leca C., Dr. Măcescu, Myller Th. A., Quintescu, Scurtescu N., Sturza D., Tincu N., Urechia V. A., Zamfirescu.

Numele membrilor cari vor mai ader la redacțiune se vor publica amesurat cu inscrierea lor. Prețul abonamentulu pentru Capitalã 20 lei; pentru districte și strãinãtate se adaugã portul.

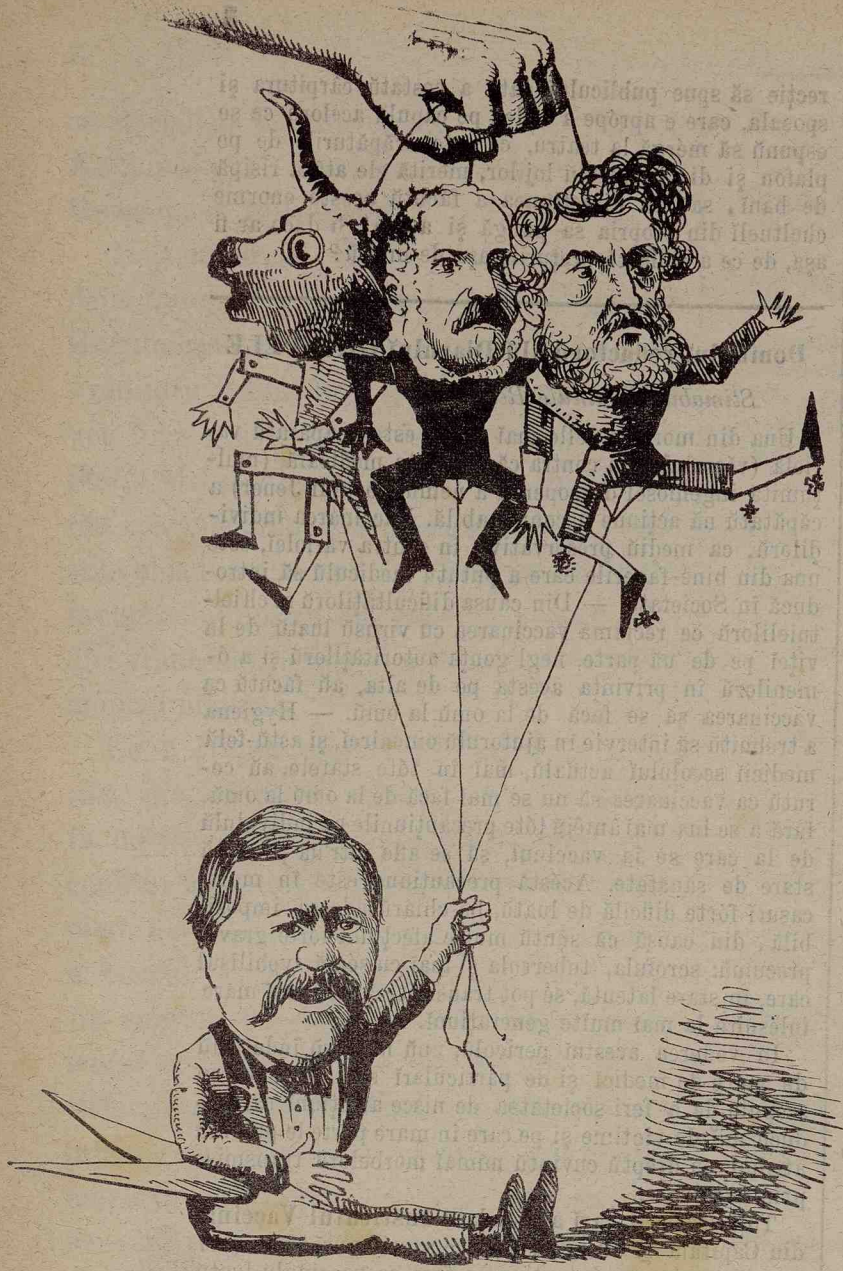
Direcțiunea, strada Romanã, Nr. 17.

Administrațiunea, strada Primã-verei Nr. 38.

Abonamentele se fac la administrațiune și la librãriile Socec și Szöllösy et Graeve.

In numele comitatulu:

B. P. Hasdeu, Dr. Brãndzã,

— Așa e că i-am trasu și'î tragu pi sfóră ca pe niște copii? ha, ha, ha!

— Uite popa, nu e popa, care este popa? De veți avea minte să ghiciți veți fi adevărații mei copii.

— Ei, tătucă, nu e ăla, hai? ba e ăla.

— S'a schimbatu hoerul, nu e cumu ilu seii. O falca și ți-e destul.
— Stai nu da, deochiatule, că te proscarisecu cu aistă crapă.

— Curagiū, amice, anca unū saltū și vomū trimite draculuī atātū rablele astea, câtū și pe comedianū.
— Hiī! mârțoge, că v'amū datū destule grăunțe; 'nainte la limanū!